

РЕШЕНИЕ

№ 4845

гр. София, 13.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 10 състав,
в публично заседание на 18.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариета Райкова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **11173** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурително процесуалния кодекс (ДОПК).

Производството е образувано по жалба на „ППС Манифакчъринг“ АД,[ЕИК], срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-22221022007746-091-001/28.04.23г., издаден от К. Г. М.- орган, възложил ревизията и И. Р. Н.– ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1447/11.10.23г. на директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място], Централно управление на Национална агенция по приходите, относно установен резултат по ЗДДС ведно с начислените лихви.

Оспорват се направените констатации на ревизиращия екип за непризната ВОД и отказано право на данъчен кредит, като жалбоподателят развива подробни съображения, че в случая са представени необходимите документи, доказващи наличието на ВОД, в това число и че стоките са транспортирани от територията на страната до територията на друга държава членка, както и че безспорно е установена транспортната услуга, във връзка с фактура №00...2967/2022г., издадена от дружеството превозвач „Трионика логистик“ ЕООД.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен, не се представлява. Депозирана е молба от процесуалния представител, с която моли оспорваният РА да бъде отменен във връзка с начисления ДДС по непризната за осъществена ВОД и непризнато право на приспадане на данъчен кредит ведно с прилежащите лихви- общ

размер ДДС 48 658.80лв и лихви за просрочие 2 499.27лв. Претендира разноси по представен списък.

Ответникът– директор на дирекция ОДОП при ЦУ на НАП-С., редовно уведомен чрез процесуален представител, оспорва жалбата, като моли съда да я остави без уважение и потвърди РА, потвърден с Решение № 1447/11.10.23г.. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд-София град обсъди оплакванията в жалбата, писмените доказателства по преписката, доводите и становищата на страните, и като направи служебна проверка за законосъобразност на акта съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, намери следното:

С жалбата се атакува акт, за който изрично е предвидено обжалване пред съд съгласно чл. 156, ал.1 от ДОПК. Решението на директор на Дирекция ОДОП, ЦУ при НАП е връчено на жалбоподателя на 16.10.2023г. /л.20/. Жалбата е подадена в 14- дневния срок за обжалване, чрез административния орган на 30.10.2023г. видно от поставения вх. № 53-00-241 по описа на НАП, Дирекция ОДОП, от надлежно лице и при наличието на правен интерес, поради което същата е процесуално допустима.

От фактическа страна, съдът приема за установено:

Със Заповед №РД-01- 128/18.02.2020г. на директора на ТД на НАП С. /л.21/, издадена на основание чл.11, ал.3 от Закона за Националната агенция за приходите, във връзка с чл.112, ал.2, т.1 ДОПК, са определени служители /органи по приходите/ в сектор „Ревизии“, отдел „Ревизии“ към дирекция „Контрол“ при ТД на НАП- С., които да изпълняват функциите на компетентен орган по чл.112, ал.2, т.1 ДОПК, считано от 18.02.2020г., сред които служители е и К. Г. М.- на длъжност началник сектор „Ревизии“ в отдел „Ревизии“ към дирекция „Контрол“ при ТД на НАП.

На 15.12.2022г., със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22221022007746-020-001/15.12.2022г. /л.23/, издадена от М. е възложено на И. Р. Н. – главен инспектор по приходите /ръководител на ревизията/ и М. Т. И.- главен инспектор по приходите извършването на ревизия на „ППС Манифакчъринг“АД, за определяне на задълженията по ЗДДС за периода от 01.08.22г. до 31.10.22г. Заповедта е надлежно връчена на дружеството по електронен път /л.25/.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221022007746-092-001/04.04.23г. /л.26/, връчен същия ден /л.37/. Ревизираното дружество не е подало писмено възражение по РД по чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Ревизията приключва с Ревизионен акт /РА/ №Р-22221022007746-091-001/28.04.2023 /л.39 и сл./, връчен по електронен път на ревизираното лице на 02.05.23г. /л.44/. С РА са установени допълнителни задължения по ЗДДС в размер на 174 339.16лв., във връзка с които задължението за довносяне е 48 658.80 лв.ДДС и лихви за просрочие към тях в размер на 2 499.27лв.

Основанията за корекция на декларираните от дружеството данни и резултати е вътреобщностна доставка с получател Axes Consult Societa A Responsabilita Limitada SRL-Италия, във връзка с която е издадена фактура № 1...1/01.08.2022г. с данъчна основа 1 041 675 и предмет на доставката- 224 790 бр. нитрилни продукти, както и извършеният транспортен разход на въпросните стоки (фактура №0...2967/26.09.2022г., издадена от „Трионика Логистик“ООД и предмет на доставката „международен транспорт България-Италия“).

РА е създаден в табличен вид, като препраща към констативната част на ревизионния доклад, в който са изложени установените факти и обстоятелства, правни основания за облагане по ЗДДС в ревизирия период, включително за извършване на корекция на декларираните данни и резултати.

В срока по чл.152, ал. 1 от ДОПК от ревизирия субект до директора на дирекция „Обжалване и данъчно- осигурителна практика“ при ЦУ на НАП е депозирана жалба срещу констатациите на органите по приходите в процесния ревизионен акт, с вх. № 53-04-205/15.05.2022г. по регистъра на ТД на НАП- [населено място] /л.49/.

С Решение №1447/11.10.2023г. на директор на дирекция ОДОП, ЦУ на НАП [населено място] /л.15 и сл./ е потвърден изцяло ревизионния акт.

Приета по делото е административната преписка.

В хода на съдебното дирене е приета без възражения съдебно- счетоводна експертиза, която е потвърдила констатациите, направени в РА, относно дати на извършения превоз, регистрационни номера на превозните средства, транспортна фирма, извършени плащания по доставката, идентичност на процесните стоки с тези, закупени от предходни доставчици на „ППС Манифакчъринг“АД, извършените счетоводни записвания.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Ревизионният акт е издаден от компетентни органи по смисъла на чл. 118, ал.2 от ДОПК във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 4 от ЗНАП и чл. 119, ал. 2 от ДОПК, в кръга на определените им правомощия. Спазени са процесуалните правила за извършването на ревизията. Ревизионният акт е издаден в предвидената форма съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК и съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1 от ДОПК, както и указанията, че се приемат констатациите от ревизионния доклад, който на практика представлява неразделна част от издадения ревизионен акт. Поради това липсата на мотиви в акта, при наличието на такива в ревизионния доклад, не представлява нарушение на изискванията за форма и съдържание. Оспореният РА съдържа разпоредителна част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения. Съдът не констатира съществени процесуални нарушения на административнопроизводствените правила.

Ревизионният акт, както и РА,РД, ЗВР са подписани с електронни подписи от органите по приходите– техни издатели. Става въпрос за издадени електронни документи по смисъла на чл.3, ал.1 ЗЕДЕУУ, по отношение на които с оглед фикцията, установена в ал.2 се приема, че е спазено изискването за писмена форма. Именно като електронни документи, подписани от посочените в тях органи по приходите с електронен подпис, същите са изпратени като електронно съобщение и връчени на ревизираното лице по реда на чл.30, ал.6 ДОПК и това обстоятелство е удостоверено по предвидения за това в цитираната норма ред с разпечатка на записа в информационната система. Тези електронни документи са представени на съда като възпроизведени и на хартиен носител заверени преписи, с оглед възможността по чл.184, ал.1 от ГПК, приложима на основание пар.2 от ДР на ДОПК.

По делото са представени разпечатки от файловете от служебно извършена проверка за валидността на електронните подписи, със съдържанието по чл. 24, ал. 1 ЗЕДЕП, което обосновава извод, че ЗВР, РД и РА са издадени от посочените в тях органи по приходите и са подписани от тях с КЕП, по отношение на който в ал.4 на чл. 13 ЗЕДЕП е въведена фикцията за саморъчен подпис. На основание чл. 184, ал.1 от ГПК вр.

§ 2 от ДР на ДОПК ответникът по жалбата е представил същите по делото в заверен препис на хартиен носител /л.46 и сл. от делото/.

С оглед изложеното, съдът намира, че оспореният административен акт е постановен от материално компетентни органи с надлежно делегирани правомощия, чиито изявления са в изискваната от закона форма.

По приложението на материалния закон съдът намира следното:

Предмет на спор в настоящото производство са установени с РА допълнителни задължения на „ППС Манифакчъринг“ АД по ЗДДС в размер на 175612.50 лв. (ДДС за довносяне 48 658.80лв.) и лихви в размер на 2 499.27лв., в резултат на извършени корекции на декларирания резултат за данъчен период м. август 2022г. и месец септември 2022г. вследствие начислен ДДС по фактура №1...1/01.08.2022г., издадена от „ППС Манифакчъринг“ АД и отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактура №...2967/26.09.22г., издадена от „Трионика Логистик“ ЕООД.

Акционерното дружество, съобразно отразеното в Търговския регистър, се занимава с „производство на други химични продукти неklasифицирани другаде“ . Притежава регистрация по реда на ЗДДС, считано от 03.05.21г.-задължителна регистрация при преобразуване. Няма деклариран данни за мястото на извършваната икономическа дейност. Представен е договор за наем от 31.01.2021г. за наем на складов обект в [населено място], сключен за срок от един месец.

В хода на ревизионното производство, на основание чл. 45 от ДОПК е извършена насрещна проверка на „Трионика Логистик“ ЕООД. На основание чл. 37, ал.3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице е връчено искане за представяне на документи ИПДПОЗЛ № Р-22221022007746-040-001/05.01.2023г. и такива са представени и приложени към преписката. Присъединени са доказателства от други производства, посочени на л.18 от РД, проверки в информационните масиви на НАП, посещение в офиса, извършващ счетоводно обслужване на жалбоподателя, както и запитване до дирекция ЦЗВ относно наличието на асоциирани случаи за Axes Consult Societa A Responsabilita Limitada SRL-Италия.

В резултат на ревизията е направена констатация, че на основание чл.86, ал.1 вр. чл.12, ал.1 ЗДДС следва да се начисли ДДС в общ размер на 173 612.50 лв. върху данъчна основа 886 062.50 лв., определена по реда на чл.67, ал.2 ЗДДС по декларирана вътреобщностна доставка, за която е издадена фактура №1...1/01.08.2022г.; на основание чл.68, ал.1, т.1 вр. чл.25, ал.2 и ал.6, т.1 и чл.9, ал.1 от ЗДДС се отказва право на приспадане на данъчен кредит в размер на 723.66 лева по фактура №...2967/26.09.2022г., издадена от „Трионика Логистик“ ЕООД. Изложените от ревизиращите аргументи са за липсващи доказателства стоките, предмет на В., да са напускали територията на страната.

Така направените изводи от ревизиращия екип, потвърдени с решение на директора на Д“ОДОП“, съдът намира за неправилни.

За несъмненото доказване на вътреобщностна доставка е необходимо да бъде установено кумулативното наличие на всички елементи от фактическия състав, регламентиран с чл.7, ал. 1 ЗДДС: стоките следва да са транспортирани от или за сметка на доставчика - регистрирано по този закон лице, или на получателя, от територията на страната до територията на друга държава членка, когато получателят е данъчно задължено лице или данъчно незадължено юридическо лице, регистрирано за целите на ДДС в друга държава членка, и е предоставил идентификационния си номер по ДДС на доставчика. Съгласно постоянната практика на Съда на ЕС по

тълкуване на чл. 138 от Директива 2006/112/ЕО, освобождаването от облагане с ДДС на вътреобщностните доставки се прилага само, когато правото да се разпорежда като собственик със стоката е прехвърлено на получателя по доставката и доставчикът докаже, че стоката е изпратена или превозена в друга държава-членка и че вследствие на това изпращане или превозване стоката е напуснала физически територията на държавата-членка на доставката, от която е изпратена (решение по делото Teleos C-409/04, решение по дело Twoh I. C-184/05, решение от 16.12.2010 г. по дело Euro Tyre H., C-430/09, т. 29.) Основанията за прилагане на нулева ставка съгласно чл. 53, ал. 2 ЗДДС се доказват с документите, предвидени в чл. 45 от ППЗДДС, а доказателствената тежест е за лицето, което претендира освобождаване на доставката от ДДС.

Няма спор, че документално е обосновано транспортът да е извършен от трето лице за сметка на доставчика, поради което съгласно чл.45, т.2, б. „б“ от ППЗДДС следва да бъде представен транспортен документ, удостоверяващ, че стоките са получени на територията на друга държава членка.

По отношение на ВОД по фактура № 1.....1/01.08.2022г. с получател стоките Axes Consult Societa A Responsabilita Limitada SRL-Италия, доставчикът е изпълнил предвидените от закона задължения в областта на доказването, след като представената международна товарителница не е оборена от събраните от ревизиращите насрещни документи, поради които следва да се приеме за безспорно установено изпращане или транспортиране на стоки до територията на друга държава – членка.

Представената ЧМР № 001908 от 01.08.2022г. с превозвач „Трионика логистик“ ЕООД, с изпращач на стоките ППС Манифакчаринг“АД, получател на стоките Axes Consult Societa A Responsabilita Limitada SRL-Италия, с посочен Товарен пункт- С. 01.08.22г. и разтоварен пункт Bastia U., е с посочено превозно средство Р./Р., дата на издаване 01.08.2022г. и дата на получаване на стоките 04.08.22г.

Органите на приходите твърдят да са установили, че посочените ППС, осъществили транспорта по спорната доставка, не са напускали територията на страната за периода, посочен в товарителницата, както и че първото регистрирано преминаване на товарните автомобили с рег. [рег.номер на МПС] /Р. е на 11.08.2022г. в 8.27- излизане през ГКПП Р.- Д. мост с товар „стъкло и изделия от стъкло“. Представените по делото документи удостоверяват обаче друго. С писмо- заявка № П-22221022185354/17.11.2022г. приходните органи са изискали информация от А. дали МПС с рег. [рег.номер на МПС] /Р. присъства в данните за пътния трафик на територията на Р България за периода 01.08.-04.08.2022г., като са получили отговор, че за това ППС няма регистрирани преминавания по републиканската пътна мрежа за този период на територията на страната /л.163 от прил.№1/. С писмо – заявка № П-22221022185330/22.11.2022г. е изискана справка за същите МПС, но за периода 05.08.2022г.-10.08.2022г., като е постъпила справка установяваща преминаване по републиканската пътна мрежа на въпросните ППС за периода 08.08.2022г.-10.08.2022г./л.258 от приложенията/. По преписката няма представени данни за твърдяното от приходните органи напускане пределите на страна на 11.08.2022г. (твърдяно за изведено от ИМ на Агенция „Митници“), което при така събраните писмени доказателства, няма значимост за установяваните факти, които извеждат, че въпросните транспортни ППС не се установява да са били на територията на България в периода 01.08.-07.08.2022г.

Съгласно чл. 9, § 1 от Конвенцията за договора за международен автомобилен превоз на стоки, товарителницата удостоверява до доказване на противното, (с която процесуална тежест приходният орган не се е справил), условията на договора и получаването на стоката от превозвача. Меродавният момент за осъществяването на ВОД е изпращането или транспортирането на стоките до друга държава членка, т.е фактическото напускане на стоката от границата на страната и преминаването ѝ на територията на друга държава членка. В случая се установява, че е налице напускане пределите на страната на посочените превозни средства с оглед твърдяните доказателствени реквизити на товарителницата за дата и място на съставяне на документа, товарене на стоките и местополучаването им другата държава –членка. Не отговаря на действителните реквизити в товарителницата, твърдението, че транспортните средства не са напуснали страната. П. документ съдържа всички изискуеми реквизити според чл. 6, т. 1 от Конвенцията за договора за международен автомобилен превоз на стоки, като е посочен изпращачът, превозвачът, рег. номер на транспортното средство, получателят и разтоварният пункт, положени са подписи и печати от изпращача, превозвача и получателя, както и датата на получаване на стоките.

Изложените от приходните органи допълнителни мотиви за недоказаност на извършения транспорт поради непредставяне от транспортното дружество на пътни листа, тахошайби, разпечатки от дигитален тахограф и данни за водача, не представляват изискване за удостоверяване на извършения превоз нито в Конвенцията за договора за международен автомобилен превоз на стоки, нито в приложимото национално и европейско законодателство, приложимо за облагането с ДДС. Твърдението на ревизиращите органи, че в международната товарителница не е посочено мястото на разтоварване също се опровергава от съдържанието на посочения документ, представен по делото.

По категоричен начин е доказано и получаването на процесните стоки от италианското дружество. Това обстоятелство е потвърдено в представената международна товарителница, като е положен подпис от представител и печат на италианското дружество.

Гореизложеното обуславя правилност на извода на първоинстанционния съд, че ревизираното дружество е представило всички необходими доказателства, установяващи, че процесната стока е напуснала физически територията на България, превозена е в друга държава-членка /Италия/ и правото да се разпорежда като собственик с нея е прехвърлено на получателя по доставката. В случая, условията на доставката възлагат на доставчика превоза на предмета на ВОД, осъществяването на който е доказано от представените доказателства, в т.ч. с транспортен документ, удостоверяващ, че стоките са получени на територията на друга държава членка /чл. 45, т. 2, б. б ППЗДДС./.

Горният правен анализ обуславя извод за основателност на жалбата.

При този изход на процеса на жалбоподателя следва да се присъдят 14 893.60лв. съдебни разноски за настоящата инстанция, съгласно представения списък, които не са прекомерни с оглед материалния интерес по делото, фактическата и правна сложност на спора и ангажираността на процесуалния представител със защита интересите на обжалващия.

С тези мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на ППС М.“АД,[ЕИК], срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-22221022007746-091-001/28.04.23г., издаден от К. Г. М.- орган, възложил ревизията и И. Р. Н.– ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1447/11.10.23г. на директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място], ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА Териториална дирекция на НАП С. да заплати на „ППС М.“АД,[ЕИК] направените по делото разноски в размер на 14 893.60 лв. / четиринадесет хиляди осемстотин деветдесет и три лева и шестдесет стотинки/лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: